

روایتی از بانوی کارآفرین که با هنر سفالگری برای صدها نفر اشتغالزایی کرد

داستان دل و گل

نیلوفر منصوری

روزنامه‌نگار

باریک طرشت، با در آهنی نه‌چندان بزرگی که تا دیروقت باز است. فضای زیبایی که از همان لحظه ورود توجه را جلب می‌کند. بوی خاک نمناک دلت را هوایی می‌کند. قبل از اینکه بخواهی وارد فضای گردشگری مجموعه شوی، فروشگاه سفالینه‌ها تو را می‌خواند و نمی‌توانی نادیده بگیری. فروشگاه کوچکی که در مرکز مجموعه قرار دارد و با سفالینه‌هایی که از احساسات و تخیلات هنرمندانه هنرجویان در جسم و جان اشیا و ظروف شکل گرفته و با دستان هنرمندان از آب و خاک رس خلق شده و به ردیف کنار هم چیده شده‌اند؛ از سرویس‌های تک‌نفری چایخوری تا سرویس‌ها و تندیس‌های خوشرنگ و لعابی که دل هر بیننده را هوایی می‌کند. این کارآفرین از ایده راه‌اندازی کارگاه و اشتغالزایی برای علاقه‌مندان به این هنر این‌گونه می‌گوید: «زمانی که این مجموعه تأسیس شد به دلیل اینکه ایده جدیدی بود، مقاومت بسیاری برای آن صورت می‌گرفت زیرا تصویر و ایده‌ای از آن قابل لمس نبود. با گذشت این همه سال اکنون قابل لمس و تصویربرداری است. بسیاری از هنرجوها در شهرهای کرمان، قشم و جاهای مختلف پس از آموزش همین فعالیت را ادامه می‌دهند و به درآمدزایی رسیده‌اند.»

روان‌درمانی با گل بازی

محققان می‌گویند کار با گل باعث آرامش روحی

همیشه نباید پایتخت را به دود و ترافیک شناخت. پایتخت، گاهی ممکن است یک باغ کوچک هنری باشد که به آموزش و کارآفرینی ختم می‌شود. باغی که علاوه بر گردشگری، چرخ صنایع دستی، سفال و سفالگری شهر را هم می‌چرخاند. وقتی از سفال سخن به میان می‌آید، در ذهن نقش کاسه و کوزه لالچین حک می‌شود و داستان هنرمند مردان و زنانی به خاطرمان می‌آید که با خاک و آب و پاهایی که چرخ سفالگری را می‌چرخانند، هنر خلق می‌کنند. در دل پایتخت و در میان شلوغی و ازدحام و هیاهو، شهری با مختصات لالچین وجود دارد. «باغ ایرو» یکی از مجموعه‌های آموزشی و اشتغالزایی است که هنر، صنایع دستی و گردشگری را با هم آمیخته است؛ باغی که با احداث مدرسه سفالگری و سرامیک‌سازی برای افراد زیادی کارآفرینی کرده است. مجموعه‌ای که ۱۳ سال پیش توسط معصومه حسینی‌مردی افتتاح شد تا راهی برای کارآفرینی و اشتغالزایی بخصوص برای بانوان باشد. این کارآفرین از ایده راه‌اندازی این باغ سفال و صنایع دستی این‌گونه می‌گوید: «از ابتدا به دنبال ایجاد مجموعه صنایع دستی-گردشگری بودم به همین جهت این طرح را ارائه دادم تا به واسطه مکمل بودن صنایع دستی و گردشگری، هر دو رونق پیدا کند.»

که توجهی به آنها نمی‌شود. بسیاری از ما فکر می‌کنیم باغ باید رستوران یا تالار شود. در صورتی که این باغ تبدیل به مدرسه‌ای شده است که کنار کافه، رستوران و جاذبه گردشگری، آموزش سفالگری و راهی برای کارآفرینی و اشتغالزایی دارد؛ پتانسیل و ایده جدیدی که برای خیلی از افراد قابل لمس نبود. بسیاری از علاقه‌مندان که به این مدرسه آمده‌اند امروز برای خود کارگاه یا فعالیتی دست و پا کرده‌اند.»

مدرسه سفال

باغی در انتهای یکی از کوچه‌پس‌کوچه‌های

بسیاری از افرادی که برای دوره‌های یا میهمانی کاری و خانوادگی در این باغ دور هم جمع می‌شوند، وقتی با کارگاه سفالگری مواجه می‌شوند، دوست دارند خاک و گل را لمس کنند. چه بسیار افرادی که با دو سه ساعت نشستن پشت میز و چرخ سفالگری، برای خود لیوانی ساخته و به خانه برده‌اند. یا آنقدر خاک سفال با خاک جسم‌شان گره خورده که برای آموزش اقدام کرده‌اند. حسینی‌مردی با بیان اینکه یکی از باغ‌های تهران را که می‌توانست برج یا مجتمع تجاری شود به مدرسه سفال و سرامیک تبدیل کرده است، می‌گوید: «قطعا در تهران از این باغ‌ها وجود دارد